

2021.04.23. Bibliaóra

Áldás, békesség!

Ének:264:1-4 „Áldjad, én lelkem a dicsőség erős királyát...”

Előima:Irgalmas Istenünk! Te, aki ma lehajolsz hozzánk. Kérünk, könyörülj rajtunk bűnösökön. Tekints a mi lelki állapotunkra és kérünk, újíts meg minket. Könyörgünk Szentlelked erejéért, hogy légy a hétköznapijainkban úgy mellettünk, hogy okos istentisztelet legyen minden alkalom, amikor alázattal megállunk Előtted és várjuk, hogy szólj hozzánk.

Megvalljuk Előtted, hogy a hét ötödik napján (ma) térdünk már roskad, vállaink terheinktől bekeményedtek, de kérünk, ne engedd, hogy szívünk is megkeményedjen Előtted. Hisszük, hogy Jézusért Te minden lelki terhet kész vagy levenni vállunkról, hogy a Veled járásban megtapasztaljuk a minden értelmet felülhaladó békességed. Azt az állapotot, ami Nálad tudja hagyni a héten történt események mérgező és felemésztő hozadékát, s áldani tudja a dicsőség erős királyát.

Köszönjük, hogy Te ma is sasszárnyon hordozol bennünket, kész vagy vezetni Igéd által, s bajunkban érezhetjük jelenléted. Irgalmas Istenünk! Kérünk, áldd meg az Ige olvasását, hogy hadd épüljünk lélekben és erősödjünk hitben. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi ígerész: 4 Móz29,12-39

„¹²A hetedik hónap tizenötödik napján szent összegyülekezések legyen. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem ünnepeljétek hét napig az ÚR ünnepét. ¹³Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az ÚRnak: tizenhárom bikaborjút, két kost és tizennégy egyesztendős bárányt, amelyek hibátlanok legyenek. ¹⁴A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: háromtized vékával egy bikához mind a tizenhárom bikánál, kéttized vékával egy koshoz mind a két kosnál, ¹⁵egy-egy tized vékával pedig egy bárányhoz mind a tizennégy báránynál. ¹⁶Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ¹⁷A második napon pedig mutassatok be tizenkét bikaborjút, két kost és tizennégy egyesztendős hibátlan bárányt. ¹⁸A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. ¹⁹Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ²⁰A harmadik napon pedig mutassatok be tizenegy bikát, két kost és tizennégy egyesztendős hibátlan bárányt. ²¹A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ²²Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és

italáldozaton kívül. ²³A negyedik napon mutassatok be tíz bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. ²⁴A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. ²⁵Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ²⁶Az ötödik napon pedig mutassatok be kilenc bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. ²⁷A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. ²⁸Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ²⁹A hatodik napon mutassatok be nyolc bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. ³⁰A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ³¹Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ³²A hetedik napon pedig mutassatok be hét bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. ³³A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ³⁴Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ³⁵A nyolcadik napon tartsatok ünnepet, ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. ³⁶Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az ÚRnak: egy bikát, egy kost és hét egyesztendő hibátlan bárányt. ³⁷A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bika, a kos és a bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. ³⁸Egy bakot is mutassatok be égőáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. ³⁹Ezeket készítsétek el az ÚRnak ünnepeiteken azon kívül, amit fogadalomból, vagy önként mutattok be égőáldozatul, ételáldozatul, italáldozatul, vagy békeáldozatul.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az ószövetségi kor legnagyobb ünnepe volt a 7 napig tartó lomsátor-ünnep, aminek gazdag ünnepi programja volt. Az ünnep alkalmából Isten királyi voltát ünnepelték. Korábban **Mózes 3. könyvében 23:33-44** olvasunk róla:

„³³Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ³⁴Mondd meg Izráel fiainak: Ugyanennek a hetedik hónapnak a tizenötödik napján hét napig tartó sátoros ünnep kezdődjék az ÚRnak. ³⁵Az első napon szent összegyülekezés legyen, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. ³⁶Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A nyolcadik napon szent összegyülekezések legyenek, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. Ünnepnapi ez, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. ³⁷Ezek az ÚR meghatározott ünnepei, amelyeket ki kell hirdetni, mint a szent összegyülekezés alkalmait. Mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak: égőáldozatot, ételáldozatot, véresáldozatot és italáldozatot, mindegyik napon annak rendje szerint, ³⁸az ÚR nyugalomnapjain kívül, az ajándékokon, minden fogadalmon és minden önkéntes áldozaton kívül, amelyeket adtok az ÚRnak. ³⁹De még a hetedik hónap

tizenötödik napjától kezdve is, amikor begyűjtitek a föld termését, hét napon át ünnepeljétek az ÚR ünnepét. Az első napon is legyen pihenőnap, és a nyolcadik napon is legyen pihenőnap. ⁴⁰Vegyetek magatoknak az első napon nemes fákról való gyümölcsöt, pálmaágakat, sűrű lombú faágakat és fűzfagallyakat, és örvendeztetek hét napon át Istenetek, az ÚR előtt. ⁴¹Így ünnepeljétek meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre. A hetedik hónapban ünnepeljétek ezt. ⁴²Sátrakban lakjatok hét napig, sátrakban lakjék Izráelben minden benoszűlött. ⁴³Hadd tudják meg nemzedékeitek, hogy sátrakban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! ⁴⁴Így mondta el Mózes az ÚR meghatározott ünnepeit Izráel fiainak.”

A mai alapigénkben a naponként bemutatandó ünnepi áldozaton van a hangsúly. Egy hosszú felsorolás, ami első olvasatra szinte naponként ismétlődik. Ha egy-egy napot összehasonlítunk áldozatok terén láthatjuk, hogy ahogyan a napok fogynak úgy a bikák száma is csökken eggyel. Míg az 1. napon 13 bikát kell feláldozni addig a 7-en 7 bikát. Míg hét napig tart az ünnep olvasunk egy 8. bezáró ünnepi alkalomról is.

Amit ki szeretnék emelni, hogy a mai szakaszunkban 8x van említve a vétékáldozat, vagy a Károli-féle fordítás alapján a bűnért való áldozat. A bűnáldozat abban az esetben szükséges, ha bűnös emberről van szó. Nem közeledhet az ember Istenhez anélkül, hogy ne történne meg a bűnért való engesztelés.

Isten elmondja, hogy neki milyen az igazi istentisztelet. S végül az Ő jótetszése egyedül Krisztusban nyugszik meg. Isten szíve mindenkor Krisztusból táplálkozik. Ezért kell arra törekednünk, hogy alkalmaink középpontjában Krisztus legyen. Az égő-, az étel- és az italáldozat Krisztust Isten áldozati kenyerét, jó illatú eledelét ábrázolja ki. Szükséges többet foglalkoznunk azzal, hogy Krisztus Isten jó illatú eledele, akiben Ő gyönyörködik. Jézus önmagában és tettében sokkal többet hordoz, mint bűneink bocsánatát és lelkünk üdvösségét. Az Ő tette sokat jelent Isten számára is.

Kérjük Isten áldott Szentlelkét, hogy világosítsa meg előttünk azt a tettet, amiben Isten gyönyörködik, hogy mi engedelmes gyermekeként oda tudjunk járulni az Úr elé Kálvin János jelmondatával: „Szívemet égő áldozatul az Úrnak szentelem.” Ámen

Ének: 264:5 „Áldjad az Úr nevét...”

Újszövetségi ígerész: Apcsel 5,17-32

„¹⁷Ekkor megjelent a főpap és egész kísérete, a szadduceusok pártja, és irigység fogta el őket. ¹⁸Elfogták az apostolokat, és hatósági őrizetbe vették őket. ¹⁹De az Úr angyala éjszaka megnyitotta a börtön ajtaját, és kivezetve őket ezt mondta nekik: ²⁰„Menjetek,

álljatok fel a templomban, és hirdessétek a népnek ennek az életnek minden beszédét.”²¹Ők engedelmeskedtek, korán reggel bementek a templomba, és tanítottak. Amikor megérkezett a főpap és kísérete, összehívták a nagytanácsot, Izráel véneinek egész testületét, és elküldtek a börtönbe, hogy vezessék elő őket.²²A szolgák elmentek, de nem találták őket a börtönben; ezért visszatérve jelentették: ²³„A börtönt ugyan gondosan bezárva találtuk, az örök is az ajtó előtt álltak, de amikor kinyitottuk, bent senkit sem találtunk.”²⁴Amint a templomórség parancsnoka és a főpapok meghallották ezeket a szavakat, zavarba jöttek: vajon mi lehet ez?²⁵De valaki odament és jelentette nekik: „Íme, azok a férfiak, akiket börtönbe vetettetek, ott állnak a templomban, és tanítják a népet.”²⁶Ekkor elment a parancsnok a szolgákkal, és elővezették őket, de minden erőszak nélkül, mert félték a néptől, hogy megkövezi őket.²⁷Bevitték, és a nagytanács elé állították őket, a főpap pedig elkezdte kihallgatásukat: ²⁸„Szigorúan megtiltottuk nektek, hogy tanítsatok annak nevében, és íme, betöltitek az egész Jeruzsálemet tanításotokkal, és ránk akarjátok hárítani annak az embernek a vérét.”²⁹Péter és az apostolok így válaszoltak: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.”³⁰A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve kivégeztetek.³¹Az Isten őt fejedelemmé és üdvözítővé emelte fel jobbjára, hogy megtérést és bűnbocsánatot adjon Izráelnek.³²Mi pedig tanúi vagyunk ezeknek az eseményeknek, és tanúja a Szentlélek is, akit azoknak adott az Isten, akik engedelmeskednek neki.””

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Isten követőit nem lehet elhallgattatni. Az Ószövetségben is olvasunk olyat Dániel prófétánál, hogy még a tűzbe vetés sem akadály az Úr angyala előtt, mert Isten minden bajból és veszedelemből kimenti azokat, akik hozzá tartoznak.

Jézus követőinek, ha az életébe is kerül, akkor is hirdetik az Igét. Erre kaptak felhatalmazást, s ezért közvetítik nemcsak Jézus testet gyógyító erejét, hanem arról az Úrról tesznek bizonyosságot, aki a sarokkő, akin kívül nincs másban üdvössége sem az akkor élő népnek, sem nekünk.

17.18.v.

Jézus ellenségeit öröklik a tanítványok. A csodákra és a tanításokra vannak, akik még mindig ugranak, és nem bírják elviselni, hogy nem ők állnak a középpontban. A főpapoknak és a szadduceusoknak megvoltak a saját törvényeik és szokásaik, azt gondolták csak az lehet jó, amit ők képviselnek és belepréselték a népet a saját elvárásaikba. Erre jön az ósrégi belső gyilkos az irigység, ami felfoghatatlan határokat képes átlépni még ma is, és mindenki aki másat képvisel, mint ez a nagy magukat hívó elit rétegnek gondoló csapat, annak hallgatni kell, azt ki kell iktatni a forgalomból. Így kerülnek fogságba újra az apostolok. A 4.részben olvasott fogságnál most ez veszélyesebb- ún. államfogságba.

19.20.v.

„De”...az Úrnál mindig van de. Ő, akit elküld a nevében az előtt nincs zárt ajtó. Mert az Igét nem lehet lebilincselni és bebörtönözni. Az apostolok azért szabadulhattak ki, mert közük volt az Úrhoz. Nem önmagukat képviselték, hanem *beszéltek és tanítottak Jézus nevében*. Az Úr angyala pedig eszköz volt a szabadításban. A látható veszedelem felett mindig ott van a láthatatlan isteni védelem. Zsolt 34,8: „Az ÚR angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.” A csoda az apostolok küldetését igazolta. Most már szabadok és betölthetik az Úrtól kapott küldetésüket. Az angyal közölte velük feladatukat: „*Menjete, álljatok fel a templomban, és hirdessétek a népnek ennek az életnek minden beszédét.*”

21.v.

Az apostolok nem a saját életüket mentik, hanem engedelmeskednek mindannak, amit feladatként megkaptak. Az éjszakában az első útjuk a templomba vezet. Ebben az időben nyitva volt a templom, hogy az imádkozó emberek elmondhassák hajnali imájukat. Az apostolok előttük hirdették az Igét, valamint közösen imádkoztak, ami erőt adott nekik a rájuk váró eseményekhez.

22-25.v.

Nemcsak azzal szembesült a nagytanács, hogy eltűntek az apostolok, hanem arról is hallanak, hogy a fenyegetésüknek semmi hatása nincs. Hiába parancsolták meg, hogy ne beszéljenek és ne tanítsanak Jézus nevében. Semmibe veszik a szavukat és hatalmukat, mert az apostolokat a Krisztus szeretete szorongatja és egyedül annak az utasításait tartják be, Aki őket elküldte, kiszabadította, Aki meghalt értük és feltámadt a halottak közül.

26-28.v.

Érezhető a feszültség már abból is, hogy a parancsnok az embereivel nem mert erőszakos lenni az elővezetés alkalmával. Félték. Félték a néptől, a nép ítéletétől és a megkövezéstől. Ezek szerint az ott lévők olyan elszánt követők voltak, akik készek voltak az apostolok mellé állni. Ennek jele pedig egy igazságos ítélethozatal lett volna a részükről, amivel tisztában voltak azok, akik az apostolokért jöttek. A főpap egy olyan engedelmisséget akart kikövetelni, ami egyedül Istennek járt. A már említett fenyegetés nem volt hatásos, sőt félt attól a híreszteléstől is, hogy: „*ránk akarjátok háritani annak az embernek a vérét.*” Még a nevét sem mondja ki.

A félelme pedig nagyon jó alapokon állt, hiszen ismerjük Jézus halálának körülményeit.

29-33.v.

Míg a főpap szívesen elferdítette volna az igazságot, addig az apostolok nagyon jól ítélték meg a helyzetet. Nekik nem az a fontos, amit a főpap mondott, hanem az, amit küldetesként megkaptak. A főpap már csak funkciójában főpap, nem sok köze volt ahhoz, hogy Isten eszköze legyen. Az, amit mondott-parancsolt, amivel megfenyegette az apostolokat teljesen Isten ellen megy. Egy olyan igazság elé akar állni, és olyan szájakat akar véglegesen befogni, ami emberek életét menthetné meg az örök haláltól. Hiszen feltámasztotta Jézust, akit Izráel halálra adott. Ezáltal megtört a halál hatalma, ez a legnagyobb örömhír, ami minden lelki börtönből kiszabadít. Az embernek van üdvössége. Az embernek van Megváltója. Erre mondja Péter, hogy : „*Istennek kell inkább engedelmeskedniünk, mint az embereknek.*” Ő ismeri ennek az Istennek a tettei és szavait.

Isten Jézusban döntés elé állította Izráelt. Ő kész, hogy megtérést és bűnbocsánatot adjon.

A Szentlélek pedig egy állandó kapocs az ember és Isten között. Akik készek az Úrnak engedelmeskedni azok megkapják a Szentlélek ajándékát. Ha lélekben Istenre tudunk hagyatkozni minden körülmény között az a legnagyobb Krisztus-hitvallás. A nagytanács ezt hallotta Péteréktől. Hallották, hogy erről tesznek bizonyosságot a nép előtt. Sőt több alkalommal is megcélozza őket ez az örömhír, s mégsem, nem dobban a szívük, az irigység és a hatalomvágy elnyomja és eltorlaszolja az utat, ahhoz a Krisztushoz, aki többször is alkalmat készített arra, hogy engedelmességből táplálkozó ítéletet hozzanak. Mert a megtérésre hívő szóra az ember vagy darabokra török, bűnbánatot tart és magát megalázva bocsánatért esedezik, vagy a gyűlölet tölti be elméjét és szívét annyira, hogy akár addig is képes elmenni, hogy véglegesen kiiktassa azt az ember, aki nem engedelmeskedik neki. Az apostolok kiszabadultak a börtönből, de akiben az irigység és a harag a domináns az élete végéig börtönben lesz. S még, ha kívülről egy aranykalitkának is tűnik a hely, ahol él, a börtön belsejében felemészti önmagát és tönkre tesz maga körül mindenkit.

Imádkozzunk...

Utóima: Szabadító Urunk! Te, aki látod mindnyájunk börtönét kérünk, szabadíts ki bennünket, és szabadíts meg bennünket mindattól, ami elszakít Tőled. Kérünk, gyökerestől pusztíts el az irigységet és a haragot bensőnkéből. Naponként vizsgálj meg szent igéd erejével, hogy ne engedjünk a kísértéseknek és a gonosznak, hanem hitvalló gyermekedként tudjunk élni mindabból, amit a mi Urunk tett értünk.

Köszönjük Neked az egykori apostolok példás életét. Köszönjük, hogy az ő bizonyágtételeikre növekedett a Téged követők közössége. Így kérünk, hogy amikor újra kinyitnak a templomaink felekezettől függetlenül Te vezesd, támogasd és

bátorítsd a ma élő követőidet, hogy hitben növekedjünk és lélekszámban is egyre több térd hajoljon meg Előtted, Aki egyetlen Üdvözítő, Szabadító és Úr vagy az életünkben.

Könyörgünk az istentiszteleteinkért, a bibliaórákért, a konfirmációra való felkészítő alkalmakért, a hittanórákért és gyermek istentiszteletekért. Urunk Te légy láthatatlan, de érezhető jelenlévője és vezetője ezeknek az alkalmaknak.

Könyörgünk mindazokért, akik számára különösen nehéz lelkileg ez az időszak. Vigasztald gyászolóinkat. Kérünk, gyógyítsd meg ezt a beteg világot. Ezt a világot, amelyet Te nemcsak szeretnél, hanem hisszük, hogy szeretsz is hiszen tart még a kegyelmi időszak. Gyógyítsd mindazokat, akik nem a feladást választják, hanem teljes szívvel hiszik, hogy nálad van az élet forrása. Könyörülj rajtunk! Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek”(Róm12,1)

Ének: 140:1-13 „Szabadíts meg engem Úr Isten...”